

מי שהוציאו הוראה פרק רביעי עירובין

תורה או רוח השל
עלין. אם קשיב לשפט
רجل עשות חוץ ביזום
כספי קראת לשפט עגוי
לדורש כובד ובפתחו
מעשות דרכך ממענו
חפץ ודבר דרב
ישענו הנזק

הדרן ערד מי
שהוציאו

הדרן ערד מי שהוציאו

רביינו חנאנא
יוסוף אלילאבר ר' יוסי בער' הדרה. מאיר אמר כל מי שיש לשוב ואל עיריו והרי היה המר מגול. הוא וספוק אמרו והר' גמל אבל הא דודו לא עיר עברא, אלא היה הא דודו לא עיר עברא, כיון שצאי לשלוחן בדור ברוך רשותה מני העיר, ובמקום שزادה לילך לא קה שריח דודא לא עיר בעפת ולוא עני והרא דמי חמוץ הליכן לאלה וזה מוקמו. מי שציא וחזר חזרות אפי' יהונאת כביר. אבא אמרו אמר איגנאנן גרבו אוות בדור התהוו והאותה בחוץ לתחום יוכנס. שנאמר אם תשב משחת רולך, ורגילין קרינן, והויה נלא כיכנס הדיא אוחים הא דאי' למוקם שככלו כר'. פיסקאר, פיסקאר, אמר מאיר אמר שיטות השיטות יש לנו לא יותר

סוף מדרחו כליה במערה: מר' אחת לא יכט ר'ש אומר אס' ממצין את המרות מפה הדין
ביצד " מעברין את הערים
הו שם גדוריות גבורה
ר' יולדה סיל: מר' אח' ציון צו' (עליל דג מא'). ר' הילען לטעניא לדלמייס (עליל דג מא').
סואו: ווקה. כלומר דבר ווועז זלינע זילען זילען
ר' מנילע: מסני' ענק קיד. צילען זילען זילען
מכל פטמס: למודה. צמצעה זו' ומלה פלינו זה
המלה מוזן למוחס לנו יכט צהילו זה
סוקן מלטו כליה צמערא זה יטא נא זה
מר' אח' צהאניך. צואו זה זילען זה
סתמהומן געניעיות וועטן סימן למאן זילען
קטועין. מפנ' נועז סמלח זילען מאי
ינקוט וועטן קמדס סן הקמאות זילען
הילגעיס האיליס זיך זילען זילען זילען
טפחים ומ' זילען

כיצד ימברין את הערים בית נכם פגום יוציא פגום נכם פגום יוציא
היו שם גדרות נבותות עשרה מטבחים

ו גשרים